PORTAL OBERT

ANY XXI - NÚM. 79 - MARÇ DE 2004 - REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

FA MÉS FELIÇ DONAR QUE REBRE

(Fets 20, 35)

CONTINGUT

3 Editorial
- *Exhortació del Sr. Cardenal*

4 Crònica

6 Agenda i Rectorat

8 Convivència a Montserrat
- *Comencem l'any a Montserrat*

10 Dia del Seminari
- *El cartell del Dia del Seminari*
- *Portes Obertes 2004*
- *Estadístiques*
- *Horari d'un seminarista*
- *Catequesi vocacional*

14 Testimonis vocacionals
- *El Senyor m'està cridant*
- *Gràcies Senyor per...*

16 Admissió als Ordes
- *La dimensió maternal del ministeri*

18 Jornades de formació
- *St. Pere Poveda, sacerdot i màrtir*
- *Aneu i anuncieu*

20 Seminari Menor
- *Des de petits*
- *XI Trobada d'escolans*

22 Cap de setmana a...
- *Santa Agnès de Barcelona*

24 Pregària per les vocacions

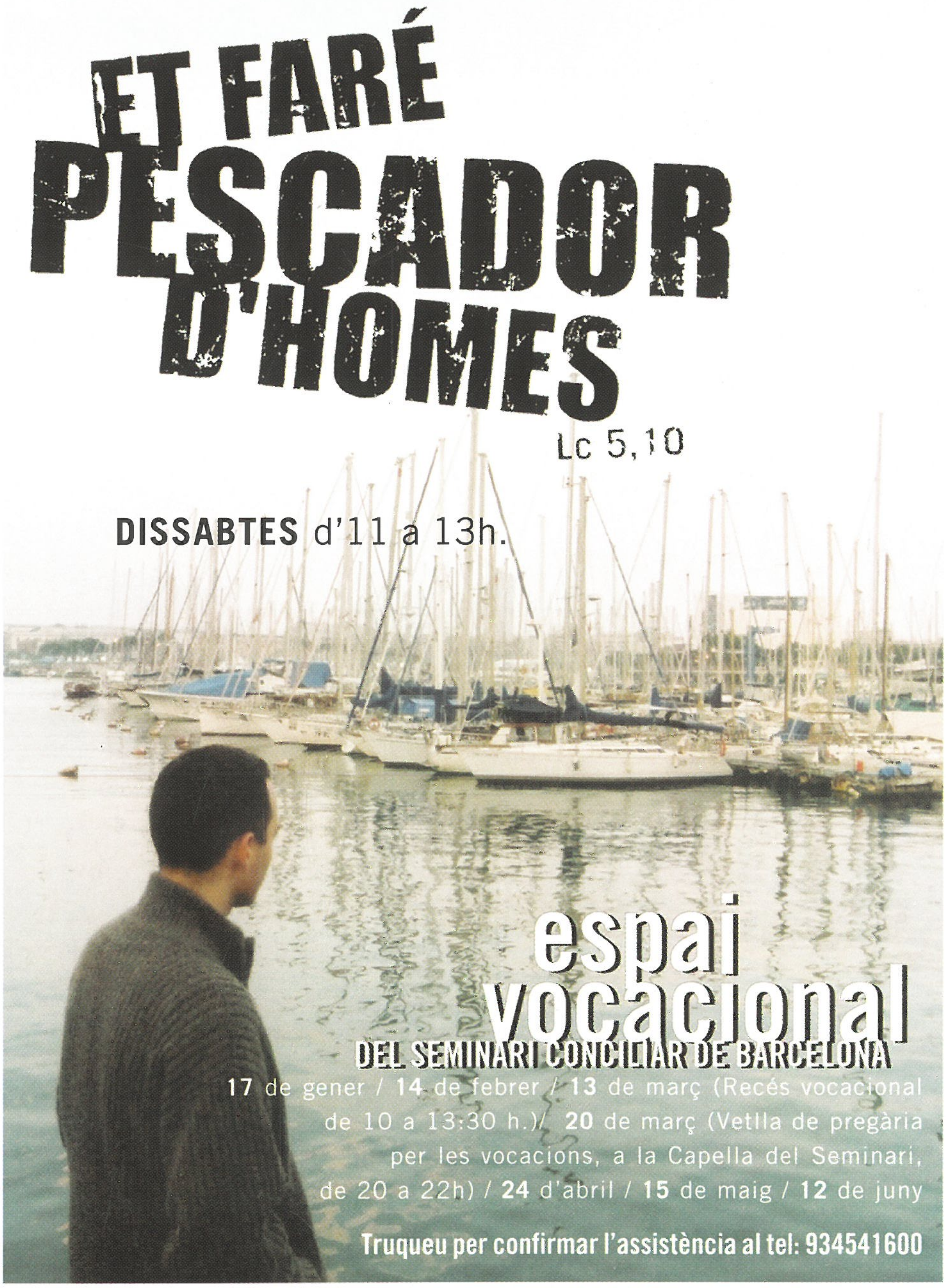

PORTAL OBERT

Març de 2004. Num. 79

Director:
Mn. Manuel Coronado Portillo
Consell de redacció:
Antonio Fernández García
Bruno Bérchez Cagigal
Sergi Notó Ruiz
Aaron de Larrazabal Buenache
Silvio Torregrosa Dequigiovanni
Fotografia:
Sergi Notó Ruiz
Maquetació:
Bruno Bérchez Cagigal

Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
c/ Diputació, 231
08007 BARCELONA
Tel.: 93 454 16 00 - Fax: 93 454 90 12
http://www.arquebisbatbcn.es/arquebis/seminari/mksemina.htm
Correu electrònic:
seminari.bcn@teleline.es
Impressió:
Gràfiques Ossó, S.L.. T. 93 666 13 42
Dipòsit Legal: B-43509-86

Exhortació Pastoral del Senyor Cardenal Arquebisbe Ricard M. Carles amb motiu del Dia del Seminari
21 de març de 2004

FA MÉS FELIÇ DONAR QUE REBRE

Benvolguts diocesans,

Enguany celebrarem el "Dia del Seminari" el dia 21 de març, IV diumenge de Quaresma, i en aquesta diada posem de relleu la necessitat de que tots col·laborem amb aquesta Institució que forma els homes que el Senyor ha escollit per fer-se present en l'anunci joiós de la Bona Notícia i en la celebració dels sagraments.

El lema de la campanya, Fa més feliç donar que rebre, ens remet a la generositat d'aquests que es preparen per al sacerdoci, perquè en un món fortament materialitzat, són per a tots nosaltres un signe de que la felicitat es troba donant, no coses, sinó la vida generosament per Crist i els germans.

Sant Josep, patró del Seminari

Parlar del Seminari és parlar també de Sant Josep, gloriós patriarca de l'Església, perquè el "Dia del Seminari" va néixer vinculat a la seva festa. I la seva memòria ens porta a l'ambient de la casa de Natzaret a on Jesús creixia en edat, gràcia i saviesa, preparant-se per a la seva vida pública, esperant l'hora que el Pare l'havia de manifestar com el seu Fill estimat.

L'actitud de fe i les virtuts de Sant Josep com a model de fidelitat a la vocació rebuda i la visió sobrenatural que li va fer acceptar els designis de Déu per ser educador de Jesús, serveix de model actual als educadors dels seminaristes; i als seminaristes perquè han de treballar molt acuradament la dimensió humana i espiritual en tot l'itinerari formatiu, sense descuidar evidentment la sòlida formació acadèmica i pastoral.

El nom de Josep significa "Déu augmenti", i per això li hem de demanar sense descans, bones i abundants vocacions.

Als formadors i seminaristes

La meva estima personal i el meu reconeixement. Als formadors per aquesta col·laboració tan estreta i propera amb mi orientant el nostre Seminari Diocesà amb plena fidelitat i comunió amb el vostre Bisbe diocesà i al pla de formació que l'Església ens proposa.

I als seminaristes pel testimoni de donació generosa de les vostres vides al ministeri ordenat. Us animo a fer el vostre itinerari formatiu estimant apassionadament l'Església, esposa de Crist, al Sant Pare i al vostre Bisbe.

Us recordo, i faig meves, les paraules del Sant Pare als joves (Cuatro Vientos, 4 de maig de 2003): "L'evangelització avui requereix amb urgència preveres i persones consagrades. Aquesta és la raó per la qual us vull dir a cadascun de vosaltres, joves: Si sents la crida de Déu que et diu: Segueix-me (Mc 2,14; Lc 5,27), no la facis callar. Sigues generós; respon com Maria oferint a Déu el sí joiós de la teva persona i de la teva vida. Us dono el meu testimoni: jo vaig ser ordenat prevere quan tenia vint-i-sis anys. Des d'aleshores n'han passat cinquanta-sis. En mirar enrera i recordar aquests anys de la meva vida, us puc assegurar que val la pena dedicar-se a la causa de Crist i, per amor a Ell, consagrar-se al servei de l'home. Donar la vida per l'Evangeli i els germans val la pena!"

A tota la comunitat diocesana

Hem de reviure en nosaltres el sentiment urgent de Sant Pau, que exclamava: "Ai de mi si no anunciés l'Evangeli" (1Co 9,16). El qui ha trobat veritablement el Crist no pot retenir-lo per a si mateix, ha d'anunciar-lo.

La proposta de Crist s'ha de fer a tothom amb confiança. S'ha de dirigir als adults, a les famílies, als joves, als infants, sense amagar mai les exigències més radicals del missatge evangèlic.

Les nostres comunitats cristianes han d'arribar a ser autèntiques "Escoles de pregària", on el trobament amb Crist no s'expressi solament en petició d'ajut, sinó també en acció de gràcies, lloança, adoració, contemplació, escolta i ardor d'afectes, fins a una veritable "rauxa" del cor. Una pregària intensa, doncs, que tanmateix no aparta del compromís en la història: obrint el cor a l'amor de Déu, l'obre també a l'amor dels germans, i ens fa capaços de construir la història segons el designi de Déu" (N.M.I. 33).

Si als joves se'ls presenta el Crist amb el seu veritable rostre, són capaços d'acollir-lo àdhuc si és exigent i marcat per la creu.

S'ha de fer certament un generós esforç, sobretot amb la pregària insistent a l'Amo dels sembrats (Mt 9,38), en la promoció de les vocacions al sacerdoci. I a tots correspon suscitar a través de l'acció pastoral ordinària (parròquies, centres educatius, famílies, moviments evangelitzadors...) la reflexió sobre els valors essencials de la vida i la resposta que cadascú està invitat a donar a la crida de Déu.

Preguem i ajudem al nostre Seminari Diocesà

El projecte educatiu del nostre Seminari, Major i Menor, demana la pregària intensa i confiada per les vocacions que s'estan formant i per les que vindran, així com l'ajut econòmic generós que faci possible preparar els sacerdots que necessita la nostra Església.

Invocant la protecció de Sant Josep sobre el nostre Seminari, a tots imparteixo la meva benedicció.

† Ricard Mª Cardenal Carles
Arquebisbe de Barcelona

CRÒNICA

Desembre

Com cada 7 de desembre, vam participar en la Vetlla de la Immaculada que es va celebrar a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a les 22h. Va ser preparada per la Delegació de Joventut de la nostra Diòcesi i fou presidida per Mons. Josep-Àngel Sáiz, Bisbe Auxiliar de Barcelona, el qual en les reflexions comentà els texts evangèlics i el muntatge que es projectà sobre Maria, Mare de Déu Immaculada i de la Mercè, Mare del Redemptor de tota captivitat.

la "Casa d'Espiritualitat Mª Antònia Paris" de les Claretianes Missioneres al Desert de Sarrià, on predicà Mn. Coronado, mentre la comunitat de St. Josep Oriol anava a la "Casa d'Exercicis La Immaculada" a Tiana, on els predicà Mn. Suriol.

El dimarts 16, com a coronament de l'Advent i preparació per al Nadal ens apropàrem al perdó i la misericòrdia del Senyor en la celebració de la Penitència, que va tenir lloc a la Capella del Seminari a les 19:30h.

Com cada any en aproximar-se les festes nadalenques, una bona part dels seminaristes van anar al Palau de la Música a escoltar el "Messies" de Haendel, en versió participada. Aquest any s'esdevingué el dijous 18.

En record de la Rosa Deulofeu

Celebració del Nadal

Convivència a Montserrat

Dissabte dia 13 les famílies dels companys seminaristes de la comunitat de St. Josep Oriol van tenir l'oportunitat de visitar el nostre Seminari. Foren rebuts a la Capella per Mn. Prieto, Rector del Seminari i Mn. Coronado, Superior de l'esmentada Comunitat. Des d'allí iniciaren un recorregut per les dependències de l'edifici, finalitzat-lo al menjador on s'havia disposat un refrigeri on pogueren intercanviar impressions d'ambient més informal.

El diumenge dia 14 va ser el dia en què es portà a terme el recés mensual. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor van anar a

En aquest ambient de cloenda del trimestre i celebració de les festes que s'apropaven, el dia següent, divendres 19, vam celebrar l'Eucaristia en acció de gràcies per tots els dons rebuts d'ençà de l'inici de curs i, tot seguit, el Dinar de Nadal amb el nostre Arquebisbe, Mons. Ricard Mª Cardenal Carles. El dinar fou amenitzat per la lectura d'un parell de poesies i la interpretació d'unes peces nadalenques per part de la Coral Beat Peris.

En acabar iniciàrem les merescudes vacances després d'un intens trimestre d'estudi, formació, convivència i pregària. Cadascun dels seminaristes va distribuir aquest temps entre el descans, la família i la parròquia, tot celebrant amb intensitat les festivitats de la Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist i la seva Epifania, així com Santa Maria, Mare de Déu.

Gener

Iniciàrem el segon trimestre amb la tradicional Convivència a Montserrat el dia 7 de gener. Tot un dia dedicat a meditar sobre un aspecte del nostre procés vocacional, tot participant a l'Eucaristia conventual, i al dinar amb la comunitat benedictina. En acabar férem la tradicional "Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat" posant el nou trimestre que iniciàvem i tot l'any als peus de la Verge Maria.

L'Introductori Santa Maria de Poblet

El Sr. Cardenal felicitant el Nadal a formadors i seminaristes

Els nous candidats a l'Orde amb Mons. Tena i Mn. Prieto

AGENDA

Març

El dimarts **2 de març** a les **19:30h.** celebrarem, a la Capella del Seminari, **el Sagrament de la Penitència**, en plena Primera Setmana de Quaresma, rebent el perdó i la misericòrdia de Jesucrist que s'entregà per tots nosaltres, tot posant la vista en el Misteri Pasqual de la seva mort i resurrecció.

A les **22h.** del **dimecres 10** tindrà lloc, als claustres del nostre Seminari el **Via Creu**, en el que una sèrie de companys ens ajudaran amb les seves reflexions a viure amb intensitat totes i cadascuna de les estacions de les que es composa el camí de Jesucrist vers el calvari on per amor fou immolat per nosaltres.

El **diumenge 14** serà el dia destinat al **recés mensual**. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor aniran a la Casa Noviciat de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor a Pallejà on predicarà Mn. Suriol; i la comunitat de St. Josep Oriol, a la "Casa d'Espiritualitat Mª Antònia Paris" de les Claretianes Missioneres" al Desert de Sarrià, on predicarà Mn. Babra.

El dia **18** a les **20:30h.** celebrarem les **Primeres Vespres Solemnes de Sant Josep** a la Capella del nostre Seminari.

El **dia de Sant Josep, 19 de març** a les **13h**. tindrà lloc **l'Eucaristia Solemne** a la Capella del Seminari. A les **17:30h**. hi celebrarem les **Segones Vespres Solemnes de Sant Josep**.

El **dissabte 20**, per cinquè any consecutiu, celebrarem la **Jornada de Portes Obertes**, que s'iniciarà a les **17h**. i tindrà el seu cimal en la celebració a les **20h**. de la **Vetlla de Pregària per les Vocacions sacerdotals** a la Capella del Seminari, presidits per **Mn. Prieto**, Rector del nostre Seminari. La Vetlla consistirà en la celebració de l'Eucaristia i una hora de pregària davant el Santíssim Sagrament, amb intervencions vocacionals de companys seminaristes.

El **diumenge 21**, **Dia del Seminari**, tots els seminaristes el celebrarem a les parròquies on estem destinats **donant testimoni de la nostra vocació** a comunitats parroquials, joves, moviments, etc...

El **dijous 25** tindrà lloc l'**Escola de Pregària** a les **20h**. a la Catedral de Barcelona.

Abril

Acabant aquest trimestre, i com a preparació immediata de la Pasqua, participarem en els **Exercicis Espirituals** del curs 2003/4, del dijous 1 al dimecres 7. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor a la "Casa d'Espiritualitat del Miracle" (Miracle-Solsonès), i la comunitat de St. Josep Oriol, a la "Residencia de la Inmaculada" de les Carmelites de St. Josep a Prats de Cerdanya (La Cerdanya).

El mateix matí, se celebraven a l'Església de St. Agustí les exèquies de Rosa Deulofeu, Delegada de Joventut de la nostra Diòcesi, que tant estimava el nostre Seminari, els preveres i la Diòcesi de Barcelona. Mn. Prieto, Rector del Seminari, amb Mn. Àlex Galán, diaca, i dos companys seminaristes en Jordi Tres i en Josep Mª Cot, feren present el nostre Seminari en aquest emotiu esdeveniment, el qual fou presidit pel nostre Arquebisbe, Mons. Ricard Mª Cardenal Carles, acompanyat dels seus Bisbes auxiliars, i de Mons. Carles Soler Perdigó i Mons. Francesc Ciureneta, Bisbes de Girona i Lleida respectivament, així com un gran nombre de preveres i fidels, que omplíren el temple de gom a gom. Foren impressionants tant l'exhortació de Mons. Joan Carrera a mantenir viu el missatge de joia i alegria cristiana que per tot arreu difonia la Rosa i, sobretot, les paraules del seu pare, el qual manifestà que tot i estar plorant donava gràcies a Déu pel do que era la Rosa com a filla i pels anys viscuts amb ella.

El dijous dia 29 no tingué lloc l'Escola de Pregària prevista a l'Església de St. Agustí, sinó que tots els joves foren convocats a la Basílica de la Mare de Déu de Mercè a les 19:30h. on es celebrà una Eucaristia com a cloenda de "L'any de la Mercè" on es feu un emotiu record de la Rosa Deulofeu, tot recordant, la seva alegria, la profunditat de les seves reflexions i el seu testimoni de vida i de pregària.

L'última setmana de gener i la primera de febrer, han estat les dues setmanes d'exàmens de les Facultats de Filosofia i Teologia on estudiem els seminaristes, dels que n'esperem uns resultats positius.

Febrer

Entre tant, els companys del Curs Introductori passaven els dies 3, 4 i 5 de febrer a Poblet, aprofundint en la convivència, en el coneixement de la història, cultura i Església de les nostres terres catalanes, així com de la pregària en l'ambient excepcional de recolliment i oració del monestir.

El dimecres dia 11 de febrer, el Seminari estigué de festa: cinc com-

La sra. Anna Almuni i Mn. Prieto a

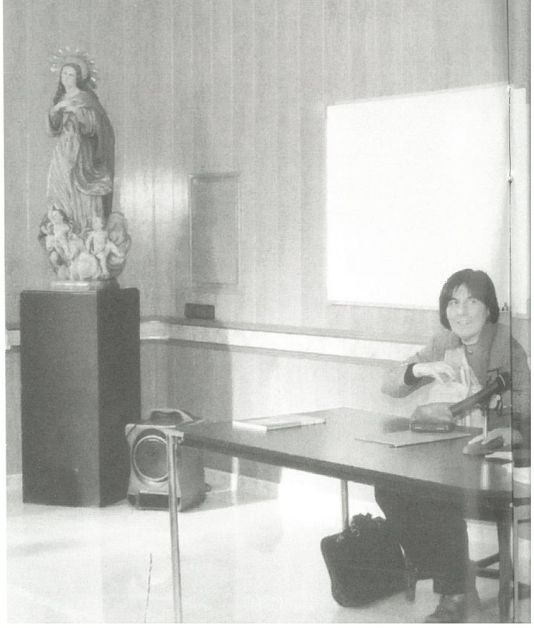

panys seminaristes rebien de mans de Mons. Pere Tena l'Admissió als Ordes. Eren en Xavier Domingo, en Miquel Àngel Gómez, en Miquel Àngel Guitián, en Joan Obach i en Felip Simón. Moltes felicitats a tots ells!

El divendres 13 de febrer tingué lloc a la Sala del Beat Peris a les 16h. la Jornada de Formació titulada "El P. Poveda i el laicat" que portà a terme la Sra. Anna Almuni, Directora de la Institució Teresiana a Aragó, Balears i Catalunya.

El diumenge dia 15 tinguérem el recés mensual, les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor a la "Casa d'Espiritualitat La Immaculada" a Tiana, on predicà Mn. Prieto; i la comunitat de St. Josep Oriol a la "Casa d'Exercicis de la Mare de Déu de Montserrat" de les Auxiliars Parroquials de Crist Rei a Caldes de Montbui, on predicà Mn. Serra.

El dimecres 18 ens visità el P. Juan Febrero, missioner de l'I.E.M.E., actualment animador missioner a Espanya. A les 22h., a la Sala del Beat Peris del nostre Seminari, ens explicà la seva vivència missionera al Perú.

Divendres 20 i dissabte 21 la comunitat de St. Josep Oriol va fer una sortida de cap de setmana per les terres del bisbat de Tortosa, gaudint d'un temps d'amistat i convivència.

El dia 25, Dimecres de Cendra vam participar en la xerrada de Quaresma del nostre Rector, Mn. Prieto, a la Sala del Beat Peris a les 19h.. A les 20h. vam celebrar l'Eucaristia amb la imposició de cendra, signe de la nostra fragilitat i del nostre capgirar-nos vers Déu en començar aquest temps de preparació per a la vivència del misteri Pasqual de la Passió, Mort i Resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist.

Van acabar el mes de febrer participant a l'Escola de Pregària el dijous dia 26 de febrer a les 20h. a la Catedral de Barcelona.

La comunitat de Sant Josep Oriol a la casa de Sant Enric d'Ossó (Jesús-Tortosa)

a l'inici de la conferència

RECTORAT

El Rector del Seminari Conciliar de Barcelona, Mn. Francesc Prieto, ha representat la nostra Institució en els següents actes:

CRÒNICA

Gener

7 Recés de tot el Seminari a Montserrat

14 Al Seminari Conciliar, **reunió de rectors i formadors dels seminaris de Catalunya**

17 Visita al **Seminari del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona**. Xerrada sobre el Seminari i la formació sacerdotal.

22 Visita al **monestir de Carmelites Descalces** de Tiana

29 Assistència a la **cloenda de l'Any de la Mercè**, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè

30 Visita guiada al Seminari i xerrada informativa del procés vocacional als membres del **"Centre cultural Sant Martí"**

Febrer

6 Amb l'equip de formadors, **felicitació al senyor Cardenal Arquebisbe** al Palau Episcopal amb motiu de la seva onomàstica

19 A Roma, visita als estudiants de Barcelona residents al Col·legi Espanyol.

Presentació a la Congregació del Culte Diví de la Missa i Ofici del Beat Josep Maria Peris per a la seva aprovació.

AGENDA

Març

4 Predicació de la **Hora Santa als Homes del Sagrat Cor**, a la parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova

10 Al Seminari Conciliar de Barcelona, **reunió dels rectors i formadors dels seminaris** de Catalunya

Abril

3 Conferència quaresmal a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui

6 Concelebració a la **Missa Crismal**

8,9,10 i 11 Amb els seminaristes d'Introductori, 1r. i 2n. de Filosofia i amb el seu formador, **celebració dels Oficis de la Setmana Santa** a la Santa Església Catedral de Barcelona

COMENCEM L'ANY A MONTSERRAT

Després d'unes intenses festes de Nadal viscudes en les parròquies i amb les famílies, el passat dia 7 de gener vam reempendre el curs amb força ànims i com no, amb la mirada posada en la Mare del Nostre Senyor.

Com cada any sota l'advocació de la Mare de Déu de Montserrat i en el Santuari al que li dóna nom vam començar el curs amb un dia de recés/convivència, on es van barrejar l'espiritualitat amb el bon humor i el goig del retrobament entre germans que fem camí vers una meta en comú, servir el Senyor des del ministeri sacerdotal.

Dins d'aquest marc que he dibuixat d'espiritualitat i d'alegria, la nostra reflexió es va contextuar en l'àmbit de "educar en l'afectivitat" amb dues conferències a càrrec del P. Cebrià Pifarré que es van distribuir al matí i a la tarda respectivament, essent el tema de la primera conferència, la integració del dinamisme de l'afectivitat en una opció celibatària consagrada, a mode d'introducció del que seria el tema de la segona que és el que pròpiament hem dit abans com a central de la nostra reflexió en general.

En aquesta primera conferència va tractar el tema del celibat des de quatre dimensions: mística (renunciar a tenir esposa i fills per amor a Jesucrist), profètica (signe, paradoxa, anunci i profecia d'una realitat nova), escatològica (relativitzant tot en funció del Regne de Déu) i apostòlica (per anunciar el Regne sense lligams afectius humans).

En la segona conferència va entrar més a fons en el que vol dir educar en l'afectivitat. El P. Pifarré ho va definir com aprendre a estimar, argumentant que estimar és allò propi de la persona. Entrant en el camp de la metafísica va definir la relació personal amb Déu com aquella relació amb el Tu transcendent. Va definir també els diferents matisos del que nosaltres en diem amor, aquell que abasta el més profund de tota la persona (àgape), l'amistat (filia) i la sexualitat (eros), adduint que la unitat ha d'integrar els tres nivells, i també la importància d'educar en la fidelitat veient que no és fàcil d'aprendre a estimar donat que som éssers possessius. La maduresa s'adquireix, aleshores, quan la persona és capaç d'obrir-se amb un llenguatge oblatiu de manera que la caritat transfiguri la seva manera de ser.

Entre les dues conferències vam poder assistir a la Missa Conventual;

Moment de la visita espiritual a la Mare de Déu

El P. Cebrià Pifarré en un moment de la conferència

La nostra missió en el Seminari... "Que es pugui dir que en el Seminari es fa el que s'ha de fer"

sempre és un goig per aquells a qui els hi agrada la litúrgia de gaudir amb una celebració que amb la senzillesa d'un dia ferial no deixa de ser marcada per la dignitat i pel bon gust.

Vam poder gaudir d'un dinar monacal on hom pot fer-se a la idea del que representa l'hora del dinar pels monjos, un moment per reposar forces, però un moment també per trobar-se amb el Senyor, donat que la vida contemplativa és una constant trobada amb el Crist ressuscitat fins en els moments de més senzillesa de la vida ordinària.

Vam concloure la jornada, com cada any, fent la visita espiritual en el Cambril de la Mare de Déu, aquest any, la pregària va ser fortament viscuda per tots nosaltres donat que el mateix dia 7 de gener, va celebrar-se l'Eucaristia funeral per la Rosa Deloufeu. Ella estimava molt el Seminari i nosaltres l'estimàvem molt a ella per tot el de bo que ens havia aportat en els nostres processos vocacionals.

Mn. Prieto, Rector del Seminari, juntament amb alguns seminaristes van assistir al funeral i en les paraules que ens dirigí durant la visita espiritual ens va transmetre allò que més li havia colpit i el sentiment que sens dubte tots compartíem. També va fer al·lusió a unes paraules de la Rosa evocant a quant li preguntaven per la seva tasca ella responia: "faig el que he de fer", i es va fer seves aquestes paraules fent referència a la nostra missió en el Seminari, ser homes de pregària, d'estudi, de profunda humanitat, de manera que es pugui dir que en el Seminari es fa el que s'ha de fer.

Amb aquest desig i encomanant aquestes paraules del Sr. Rector juntament amb totes les nostres intencions a la Mare de Déu de Montserrat acabo aquest article, no sense demanar ara no l'ajut, sinó la intercessió de la Rosa perquè el Seminari segueixi sent el que és: una comunitat formadora de futurs preveres, en resum, el cor de la nostra tant estimada Diòcesi de Barcelona.

Antoni Vegara Camprubí
4T DE TEOLOGIA

Compartint el café amb el P. Abat

Moment de convivència després de dinar

EL CARTELL DEL DIA DEL SEMINARI

Cartell oficial del Dia del Seminari 2004

Com es pot veure és una fotografia d'un grup de peregrins a Santiago de Compostel·la.

A primera vista es pot veure que és un grup de joves alegres. Alegres per l'amistat compartida en els dies de peregrinació, per la satisfacció d'haver arribat, per les vivències experimentades; una alegria ben profunda.

Al fons del grup la creu. No és oposició a l'alegria; és la creu de Jesucrist, on Ell s'entregà totalment pels homes. I Ell és el "goig del cor humà", com ens diu el Concili. Aquí està la clau més profunda de l'alegria.

Al mig del grup un prevere, amb la seva motxilla, amb la seva targeta d'identificació com els altres.

Ha acompanyat a aquests joves en el seu procés de fe i en el camí vers Santiago. Fins i tot un recolza la seva mà sobre la seva espatlla. Tot un símbol de la vocació del prevere de ser punt de recolzament pels altres. Ell està alegre amb ells. Sent la felicitat de fer créixer les persones, de veure'ls progressar en el coneixement de Jesucrist i en la vida cristiana. El prevere que es dóna dia a dia sap per experiència que és certa la frase de Jesús: "Hi ha més alegria en donar que en rebre". El cartell vol mostrar la vocació sacerdotal com a camí de felicitat entregant-se als altres: en aquest cas en la pastoral amb els joves. Aquest pot ser un estímul perquè continuïi havent-hi altres joves que escoltin la crida de Déu que els convida a ser sacerdots.

> *Hi ha més alegria en donar que en rebre (Fets 20, 35)*

Extret del guió celebratíu de la Campanya del Dia del Seminari

Detall central del cartell

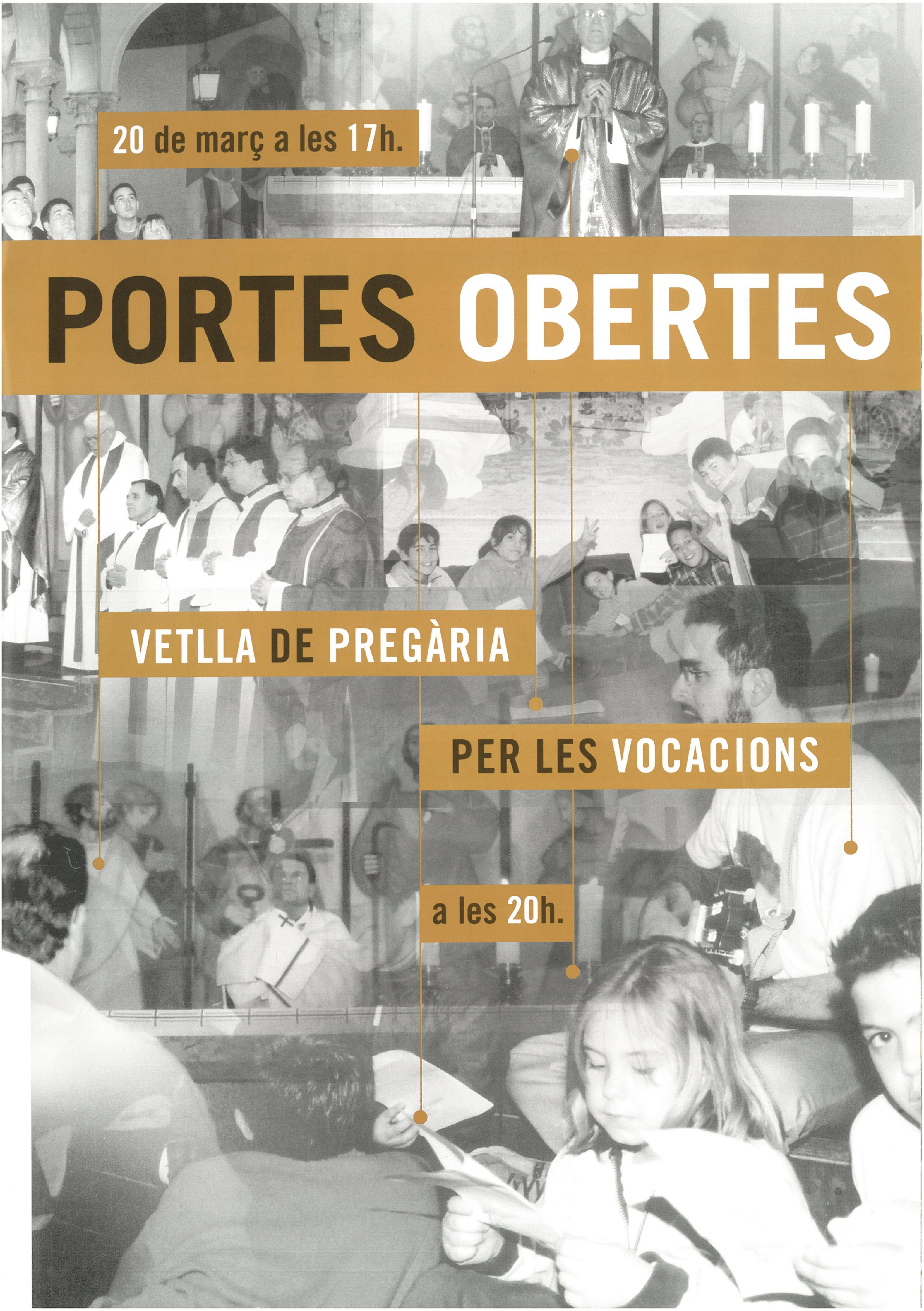
20 de març a les 17h.
PORTES OBERTES
VETLLA DE PREGÀRIA
PER LES VOCACIONS
a les 20h.

14

NOUS INGRESSOS

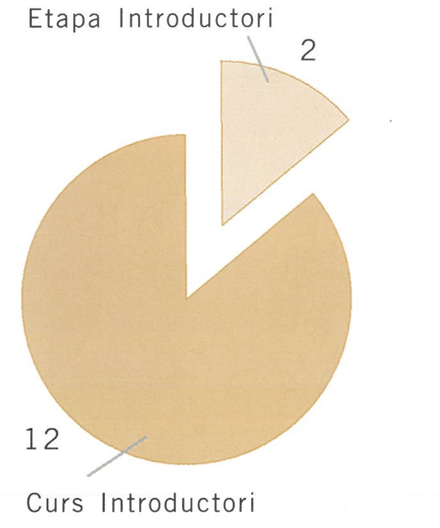

DISTRIBUCIÓ PER CURSOS

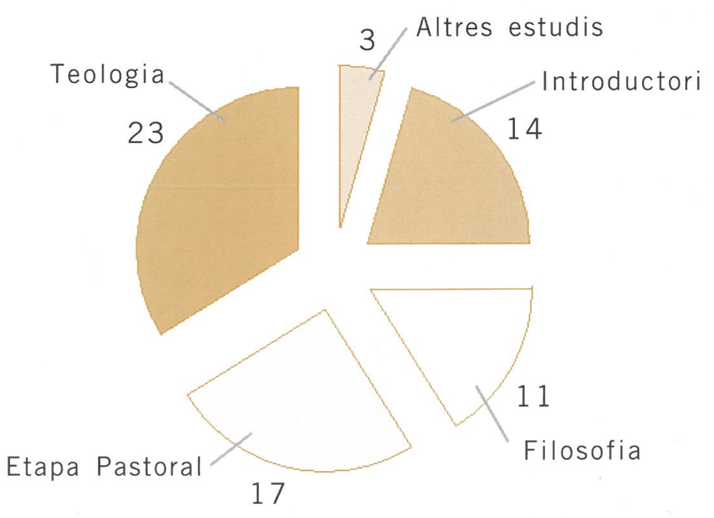

68

Catequesi Vocacional del Rector del Seminari Conciliar de Barcelona
Dia del Seminari - 21 de març de 2004

VIVINT L'ALEGRIA DE FER FELIÇOS ALS ALTRES

Qui no vol ser feliç?. La realitat de la vida no deixa de plantejar-nos els grans interrogants que, d'una manera o d'altre, cada persona, en un moment determinat, es planteja.

Què faig aquí? Quin sentit té la meva vida? En el corrent de la història, qui sóc?

I també, en la profunditat del cor sovint la pregunta, a qui l'importo?, es torna transcendental. Perquè si no l'interesso a ningú, si no puc compartir els meus sentiments, alegries, penes, esperances, quin sentit pot tenir la vida?

Compartir crea vida

I no es pessimisme, perquè per aprofitar intensament la vida val la pena saber apreciar-la i valorar-la.

Cal haver experimentat l'alegria d'una idea o sentiment compartit i estimat per l'altra; el do de la fraternitat en un àpat a on brillava el mutu enteniment o els lligams tan forts que s'estableixen quan l'esforç i el sacrifici per aconseguir una bona causa ha predominat per sobre de la comoditat o l'individualisme.

Cal saber ser agraïts

Aleshores brolla espontàniament l'acció de gràcies. Cal saber ser agraïts. Potser perquè no ens adonem de tantes petites coses bones de cada dia, no som tot el feliços que podríem ser.

Mirem tot el que ens ha donat el Senyor! La vida, la capacitat de pensar, la salut, menjar cada dia, l'accés a la cultura, una història, una família, uns amics,... Perquè ens hi hàgim habituat i siguem privilegiats per tenir totes aquestes coses no vol dir que tothom les tingui.

Jesús és l'home nou (Ef 4,24)

I si jo tinc tantes coses, tantes possibilitats, si tinc un cor que batega ple d'il·lusions i projectes, és perquè en aquesta història de la humanitat, Algú ha pensat en mi i m'ha teixit com un brodat en el si de la mare (Salm 138).

Aquest "Algú" m'estima tant que m'ha donat a Jesús, el seu Fill perquè m'ensenyi a dir-li "Pare" i em comuniqui la Bona Notícia d'una vida amb sentit i plenitud.

Jesús, que va passar fent el bé i alliberant els oprimits del mal (Fets 10,38), m'ha obert el camí perquè continuï les seves petjades.

Crist és el secret de la veritable llibertat i de l'alegria profunda del cor

Jesucrist, com a Bon pastor, ens ha dit que fa més feliç donar que rebre, i ens ha donat un exemple donant la vida per la salvació del món. A nosaltres ens pertoca recollir la seva invitació, la seva crida, a ser testimonis del seu amor entre els homes vivint l'harmonia i comunió de la pluralitat de carismes i serveis per al bé del Cos de Crist que és l'Església (Ef 4,10-12).

Des d'aquesta actitud de servei generós, experimentarem l'alegria de fer feliços als altres.

I d'entre tots els seus seguidors, Jesús escull uns homes per estar amb Ell i anunciar el Regne de Déu, encarregant-los la missió de ser "pescadors d'homes"(Lc 5,10).

Us donaré pastors segons el meu cor (Jr 3,15)

Amb aquestes paraules del profeta Jeremies Déu promet al seu poble que no el deixarà mai mancat de pastors que l'apleguin i el guiïn... Sense sacerdots, l'Església no podria viure l'obediència al manament de Jesús: "Aneu a convertir tots el pobles" (Mt 28,19) i "Feu això que és el meu memorial" (Lc 22,19), o sigui el manament d'anunciar l'Evangeli i de renovar cada dia el sacrifici del seu cos lliurat i de la seva sang vessada per la vida del món. (PDV 1)

Mn Francesc Prieto
RECTOR DEL SEMINARI

EL SENYOR M'ESTÀ CRIDANT

Sóc nascut a Sta. Perpètua de Mogoda, tinc 23 anys i porto 12 anys al Seminari Conciliar de Barcelona; actualment estic col·laborant a la pastoral de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau d'El Prat de Llobregat.

La crida de Déu no és una crida física, sinó que el Senyor se'ns mani-

Tot és fruit de l'amor que Déu ens té, Ell vol sempre el millor per a tots nosaltres

festa per mitjà d'alguns fets de la vida: "hi ha algú que està trucant, i que vol que facis la seva voluntat".

La crida que Déu em va fer es remunta quan jo tenia 8 anys: tot començà quan la meva mare m'ensenyà a pregar; aquí vaig començant a conèixer una mica Jesús. Em sentia acollit i amb una gran pau interior en la pregària, em sentia proper a Jesús i començava a creure en Ell, també anava a Missa els diumenges amb els pares i vaig començar a fer d'escolà.

Llavors vaig començar a veure la figura del capellà com algú en qui jo podia reflexar-me i fer: vaig sentir ganes de voler fer el que el mossèn feia i viure com Jesús vivia i deia a l'Evangeli als seus deixebles, sentia també ganes d'entregar-me als altres i ajudar-los a què descobrissin Jesús.

Durant aquests anys de Seminari mai m'he sentit abandonat, sempre he trobat Jesús al meu costat ajudant-me en els moments fàcils i en els moments durs. Amb tot, tota crida comporta una renúncia, però també un guany i crec que ens hem de quedar sempre amb la part positiva de les coses, perquè al cap i a la fi tot és fruit de l'amor que Déu ens té, i Ell vol sempre el millor per a tots nosaltres.

Cal, en el Seminari i en la vida cristiana, molta humilitat, amor i alhora molta paciència; la fe sempre ha de madurar i tota la vida hem de confiar en Jesús. També cal aprendre de la gent de les parròquies: del seu testimoni cristià i veure com Jesús també els ha cridat a un projecte cristià, diferent al meu, però un projecte també de l'amor de Déu. Cal sembrar la Bona Noticia en totes les persones: als joves, als nens als seus pares i als seus avis, cal sempre un clima d'amor i de pau en les famílies i en tota vocació, per tal de conèixer a aquell que s'ha fet un com nosaltres i s'ha lliurat a la mort per nosaltres. El Senyor ens crida cada dia, mai s'oblida de nosaltres i ens estima!!!

Tot compartint amb els infants

Ferran amb un grup de joves

Ferran Blasco Vargas
4t de Teologia

GRÀCIES SENYOR PER HAVER-TE FICAT A LA MEVA VIDA!

D'excursió per les muntanyes de Benasc

En les excursions que fem durant la nostra convivència d'estiu a la vall de Benasque, després de portar vàries hores caminant, a un li agrada d'aturar-se per poder contemplar la bellesa del paisatge, i a l'hora, comprovar el camí que ja has recorregut des del començament. En aquest recorregut hi ha hagut moments de camí pla, però també alguna estona de pujada forta que t'ha deixat ben cansat. Sempre però, acompanyat del bon humor dels amics que amb la conversa, et fan agradable l'estona de passeig. Aquest record crec que il·lustra d'alguna manera el que sento al parar-me a reflexionar com està sent el meu procés vocacional vers el presbiterat.

> *Vull tenir en el Senyor el meu únic tresor!*

Juan Antonio mb els joves animant la celebració litúrgica

Ja fa gairebé nou anys que vaig començar el meu camí per tal de descobrir que volia Déu de mi. Anava a fer setze anys quan vaig demanar l'ingrés al Seminari Menor, llavors a la Conreria. Potser no tenia més motivació que la bona vivència que havia tingut en l'ambient de la meva parròquia de Pallejà. Però això va ser suficient perquè el Senyor em seduís i fes que em planteges la idea de ser capellà. Ell es va ficar a la meva vida sense que jo el busques d'una manera especial. Va ser ell qui em va trobar a mi. De manera progressiva i servint-se de moltes persones i situacions, m'ha anat mostrant que volia de mi.

De vegades he tingut la temptació de pensar: "carai, només per tot el que he rebut en aquest temps, ja ha merescut la pena!". Doncs he trobat grans persones, mossens, companys del Seminari, gent de les parròquies on he anat col·laborant, que m'han ensenyat a tractar al Senyor en la pregària i a conèixer i saber estimar la nostra Església. Però quedar-se aquí seria massa egoista, i cal pensar que tindré que donar tot allò que ara estic rebent. Les meves febleses i limitacions em donen por. Però vull tenir en el Senyor el meu únic tresor, en la seva gràcia, la meva força i no saber més que donar el seu amor. Fer amb el poble cristià el camí de la fe.Treballar per tal d'anar estenent aquest Regne de redempció que allibera als homes de les seves esclavituds i els fa fills de Déu.

Ara estic fent el quart curs de teologia i quan veig tot el que ja he recorregut, el Seminari Menor de la Conreria, els anys d'estudi a Pamplona, la formació i la vida en el Seminari Major, em venen a la ment uns versets del conegut poema de Lope de Vega Temores en el favor: "¿Qué tengo yo que mi amistad procuras?, ¿qué interés se te sigue Jesús mío?". ¡Gràcies Senyor pel do d'aquesta preciosa vocació!, ¡Gràcies Senyor per haver-te ficat a la meva vida!.

A la dolça Mare m'encomano per tal que algun dia pugui dir com ella amb tota veritat i amb totes les conseqüències, "que es faci en mi segons la teva paraula".

Juan Antonio Vargas Salas
4T TEOLOGIA

Demanant l'acceptació als candidats

Inici de la celebració eucarística

Mn. Prieto donant les gràcies

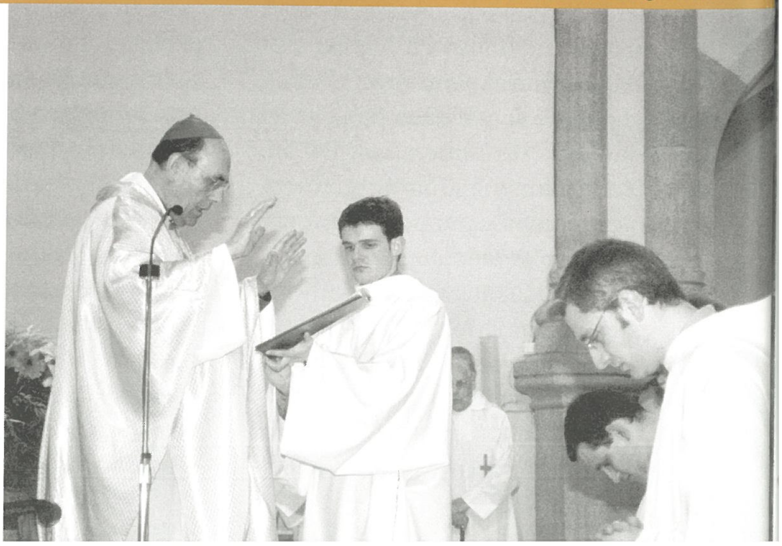

Els cinc nous candidats a l'Orde

LA DIMENSIÓ MATERNAL DEL MINISTERI

He rebut un nou do de l'Església. Un do que em projecta cap al misteri profund de Déu. Fou l'onze de febrer a la capella del Seminari. Presidí la celebració el Bisbe Auxiliar de Barcelona, Mons. Pere Tena. En la seva homilia, prèvia al ritus propi de l'Admissió als Ordes Sagrats, ens portà a contemplar la dimensió maternal del ministeri. La nostra acció ministerial serà l'actuació de la maternitat de l'Església, no sols personalment sinó en la promoció de les energies de la comunitat cristiana.

Una doble imatge d'un mateix misteri. Maria i l'Església. La primera, com a Mare del Fill de Déu fet home entre nosaltres. La segona, com a Mare de la Paraula viva de l'Evangeli i els sagraments, forces que surten del Cos de Crist. I totes dues, Maria i l'Església, comuniquen la mateixa paraula: Feu el que Jesús us digui. Des d'aquesta imatge, serem cridats, en el moment oportú, a ser pastors segons el cor de Déu, predicadors fidels, testimonis valents de l'Evangeli, sagraments personals de Crist actuant en íntima comunió amb Déu.

El Bisbe ens recordà que l'Eucaristia haurà de ser el cimal del nostre ministeri, misteri a través del qual l'Església pot viure.

Tot allò que esperem per l'ordenació, tot allò que demanem i per la qual cosa ens preparem, és el misteri de la presència i de la força de Crist que portarem en les gerres de terrissa de la nostra feblesa humana. Des d'aquest carisma de l'ordenació a la qual som admesos, els fidels s'aproparan a nosaltres, i en això n'hem de ser molt conscients, trobaran per les nostres mans el consol de Déu, i podran donar al Pare per Jesucrist en la unitat de l'Esperit Sant tot honor i tota glòria. Amén

Joan Obach Baurier
5è de Teologia

SANT PERE POVEDA, SACERDOT I MÀRTIR

Encara no fa massa temps, a Madrid, el Papa Joan Pau II canonitzava cinc nous sants de nacionalitat espanyola, entre els que cal anomenar a Sant Pere Poveda.

¿Qui era, quina novetat aporta a l'Església, què podem aprendre de la seva vida santa, sacerdotal i martirial?

Anna Almuni, Directora de la Institució Teresiana a l'Aragó, Catalunya i Balears, ens aproximà, en una conferència el passat dia 13 de març, a la vida i acció d'aquest Sant.

St. Pere Poveda nasqué a Linares, Jaén, l'any 1874. El 1897 fou ordenat sacerdot a Guadix, Granada, on començà els seus treballs en el barri de 'las cuevas'. L'any 1911 va fundar la Institució Teresiana, que des del 1924 té aprovació pontifícia. Visqué a Jaén i Madrid de forma activament compromesa amb els educadors i aquells més necessitats. Morí màrtir per causa de la fe el mes de juliol del 1936. L'any 1993 fou beatificat, i en el proppassat any 2003 fou canonitzat a Madrid.

Fou principal i primàriament un sacerdot diocesà, preocupat per l'Església, i per a donar un impuls a la participació dels laics a l'Església.

Les seves característiques: pregària, centralitat de Crist, ser imitador de Crist, tenir el coratge del creient que parla i actua amb la seva fe; importància de la Mare de Déu; sacerdoci, el desig de celebrar molt intensament l'eucaristia; fer Església, activar la presència dels laics en ella.

L'any 1900 es dóna un canvi profund de mentalitat, i canvi de les es-

> "Señor, que yo sea siempre sacerdote en pensamientos, palabras y obras"

tructures. L'educació sorgeix com pal de paller per a afrontar i enfrontar les diverses tendències político-culturals de l'època. L'educació i la pedagogia es veuen com eines per a transformar la societat. Sorgeixen escoles, biblioteques, un fort impuls per la cultura... però, falten mestres! Poveda dirà "Dadme una vocación y os daré una instrucción, un método y una pedagogía". A més, promocionarà la dona, l'educació per a nens i nenes, implica als seminaristes de Guadix i truca a associacions que el poden ajudar.

És l'època en què es treuen les creus de les aules, però això no sembla preocupar a Poveda, ja que el mestre, que és una persona ja de per sí vocacionada, si és creient, serà el propi mestre qui transmetrà la fe.

El 1911 comença la primera Acadèmia, i s'anomenarà santa.Teresa de Jesús. Les Acadèmies seran centres per a donar suport i ensenyament a noies per a accedir a la cultura i valors de l'Evangeli.

Sant Pere Poveda

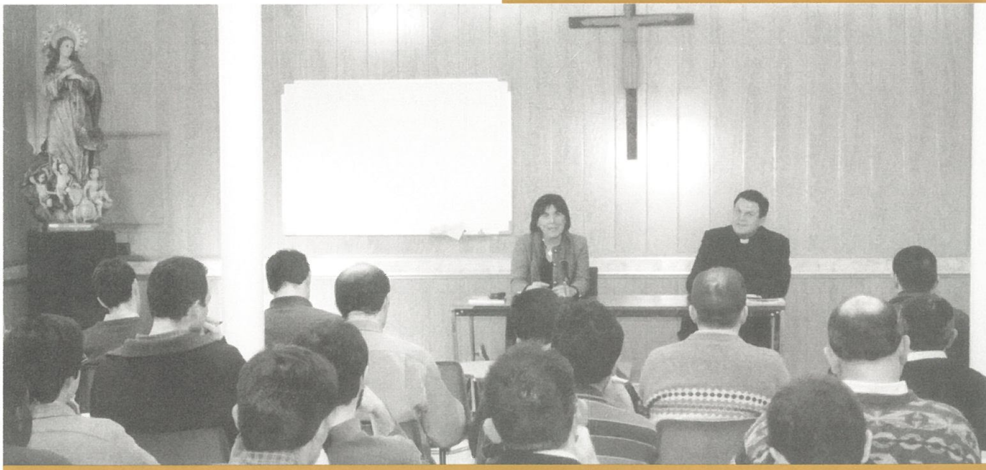

Un moment de la conferència

El 1913, a Jaén, serà professor del Seminari, i a més d'altres càrrecs organitzarà moltes associacions tot fent xarxa. Però serà el 1916, coneixent Josefa de Segovia, inspectora d'ensenyament, la primera persona que es creurà de veritat el projecte de Poveda.

Sant Pere Poveda afirmarà: "A nadie le es permitido el no-actuar"; "Creer y no hablar no es posible"; i encara més: "No hay necesidad de ser rico para dar; basta ser bueno. El bueno siempre encuentra qué dar". Ningú és tan ric que no pugui rebre alguna cosa, ni ningú és tan pobre que no pugui donar res.

L'obra, acció i vida de Poveda es resumeix en: "Señor, que yo sea siempre sacerdote en pensamientos, palabras y obras". En ser detingut a Madrid el 27 de juliol de 1936 confessarà: "Soy sacerdote de Cristo".

Poveda va saber aplicar la seva màxima: «Señor, que yo piense lo que Tú quieres que piense; que yo quiera lo que Tú quieres que quiera; que yo hable como tú quieres que hable; que yo obre como Tú quieres que obre. Esta es mi única aspiración".

Alfred Sabaté Botet
2n de Teologia

ANEU I ANUNCIEU...

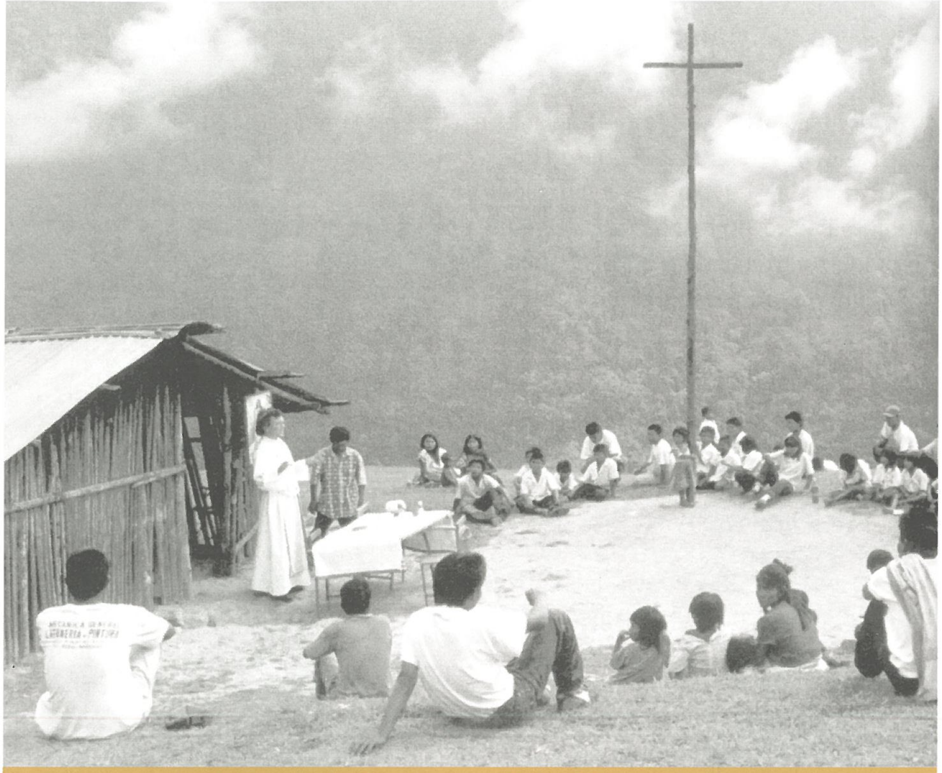

L'Eucaristia és el centre de la vida en missió

El passat 18 de Febrer d'enguany, el P. Juan Febrero, del I.E.M.E (Instituto Español de Misiones Extranjeras) ens va parlar de la seva experiència missionera al Perú, i de l'experiència del I.E.M.E.

Per començar, ens va recordar que el Concili Vaticà II ens diu que els dolors, tristeses i angoixes dels pobres, també ho són de l'Església. L'evangelització no pot prescindir de les situacions de misèria del poble. Joan Pau II digué en el seu viatge al Perú, que hi havia "fam de Déu i fam de pa". ¡Els cristians no ens podem desentendre del samarità! Perú és un país en el que l'Església té molta credibilitat. I això no s'aconsegueix perquè si... hi va ser en els greus moments violents del 1980; va acollir, ajudar, va defensar els damnificats per desastres naturals... en resum, va viure l'Evangeli, alhora que el predicava. I encara continua tota aquesta tasca. Les Vicaries de Solidaritat s'encarreguen de la defensa de la dona, denúncia de la injustícia (cosa que a vegades genera conflictes amb el poder polític i social), de condonació del deute extern, d'alfabetització, acolliment i defensa d'infants. A més, el P. Juan va portar-nos imatges de totes aquestes tasques. Mai em deixa de sorprendre com en els llocs més pobres són tant capaços de compartir el que aquí ens sembla insuficient per a una sola persona. I tant de bo que això mai ens deixi de remoure el cor! Tot això

> *La missió és tant acció com oració i contemplació*

és una tasca d'anys, que ha fet que la gent aprecïi l'Església i se l'escolti, perquè aquesta és l'actitud que fa creïble el missatge cristià. També ens comentà alguns dels problemes, com ara el racisme, la marginació, la diferència de valoració del clergat immigrant i l'autòcton, la cruenta història de la colonització del Perú... La catequesi que es fa és d'inculturació, i procura ser molt respectuosa amb la cultura autòctona. A Perú també hi ha manca de preveres, cosa que s'intenta canviar per una promoció de vocacions, alhora que una formació més sòlida dels laics

També ens recordà que és necessari donar raó de l'Evangeli i del Crist. Les esglésies particulars (tant les velles com les joves) cal que tinguin sempre una dimensió missionera cap enfora. A més, és tant necessària una cooperació econòmica i de persones, com espiritual (tots podem i hauríem de pregar per les missions), cosa que sovint no tenim tant present... com també la missió és tant acció com oració i contemplació. Per això també és important la informació i formació missioneres. També és important que ens plantegem com continuar i millorar la promoció de vocacions missioneres. Hauria de ser un estímul per a nosaltres que alguns preveres puguin fer cents de Km. per mirar de predicar millor l'Evangeli i a nosaltres tot sovint ens costi d'anunciar la Bona Nova al nostre veí o company... i per últim, em vaig fixar en el to que feia servir, la seva educació i amabilitat. Un home feliç, alhora que preocupat per la seva Església. Un home de Déu... i això em va fer pensar que l'evangelització també transforma l'evangelitzador... doncs deixem-nos transformar pel Crist!

Joan García de Mendoza
1r de Filosofia

P. Juan Febrero

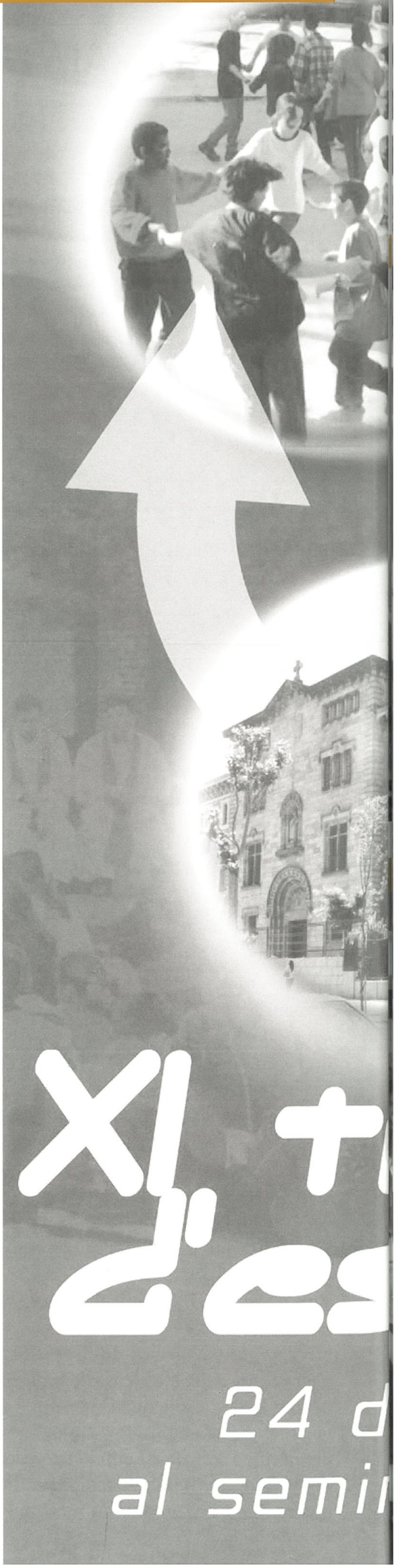

DES DE PETITS

Santa Maria va rebre l´anunci de l´àngel als catorze anys, segons diu la tradició. Sant Josep, patró del Seminari, no devia ser massa més gran en el moment d´acceptar el compromís matrimonial amb la Verge. Sant Tomàs d´Aquino va entrar als vuit anys a l´abadia de Montecassino. Sant Josep de Calassanç va manifestar el seu desig de ser sacerdot als 14 anys. El Beat Joan XXIII ingressà al seminari menor de Bèrgam a l´edat d´11 anys...

Jesús, que va recòrrer les etapes de la vida de tota persona –infància, adolescència, joventut, edat adulta-, continua cridant avui a qualsevol edat per donar sentit a les seves vides. Per aquesta vocació de servei al Senyor, que és la vocació sacerdotal, Ell truca a la porta de molts dels nostres nois, però neix com un llamp en la terra ben conreada de famílies honestes i a l´empar de preveres que des de la seva parròquia senten, ensenyen i viuen el sacerdoci com la major faceta del seu apostolat. L´Església de Déu necessita missatgers però, sobretot, homes de fe que impulsin als nois i joves a aquesta noble tasca de servir al Senyor servint i entregant la seva vida per als altres.

Foto de família

Si l´herba creix de nit, la vocació es gesta, sobretot, a redós d´aquelles millors escoles que són les famílies cristianes honestes. La vocació és té des del naixement. Que Déu la vulgui comunicar a una edat o a una altra és problema seu i de ningú més. I Déu, que coneix perfectament el vocacionat, no s´equivocarà per escollir el millor moment, ni que sigui menor d´edat.

Els adolescents estan carregats d´interrogants vitals i presenten el desafiament de tenir un projecte de vida

> *Crist continua cridant avui joves de qualsevol edat per donar sentit a les seves vides*

personal i comunitari que doni sentit a les seves vides i així aconseguir la realització de les seves capacitats; manifesten el desig de ser acompanyats en els seus camins de creixement en la fe. No és fácil respondre a les necessitats de maduració afectiva i a la necessitat d´acompanyar-los en tot el procés de formació humana i cristiana.

El Seminari Menor és un internat que cerca situar en primer pla la formació, l´acompanyament personalitzat, l´educación humana i cristiana. No és en va la presència d´un recolzament psicològic al Seminari Menor que col.labora en aconseguir aquests objectius. Els adolescents hi poden trobar un ambient on escollir amb llibertat l´orientació de la seva vida.

Us demano que ens ajudeu en la recerca de vocacions i ens poseu en contacte amb aquells nois, ni que siguin adolescents, en els que hi pot haver una llavor vocacional. La propera celebració de la Trobada d´Escolans pot ser una excel.lent ocasió d´un primer contacte amb el Seminari Menor.

Mn Joan Sabé
FORMADOR SEMINARI MENOR

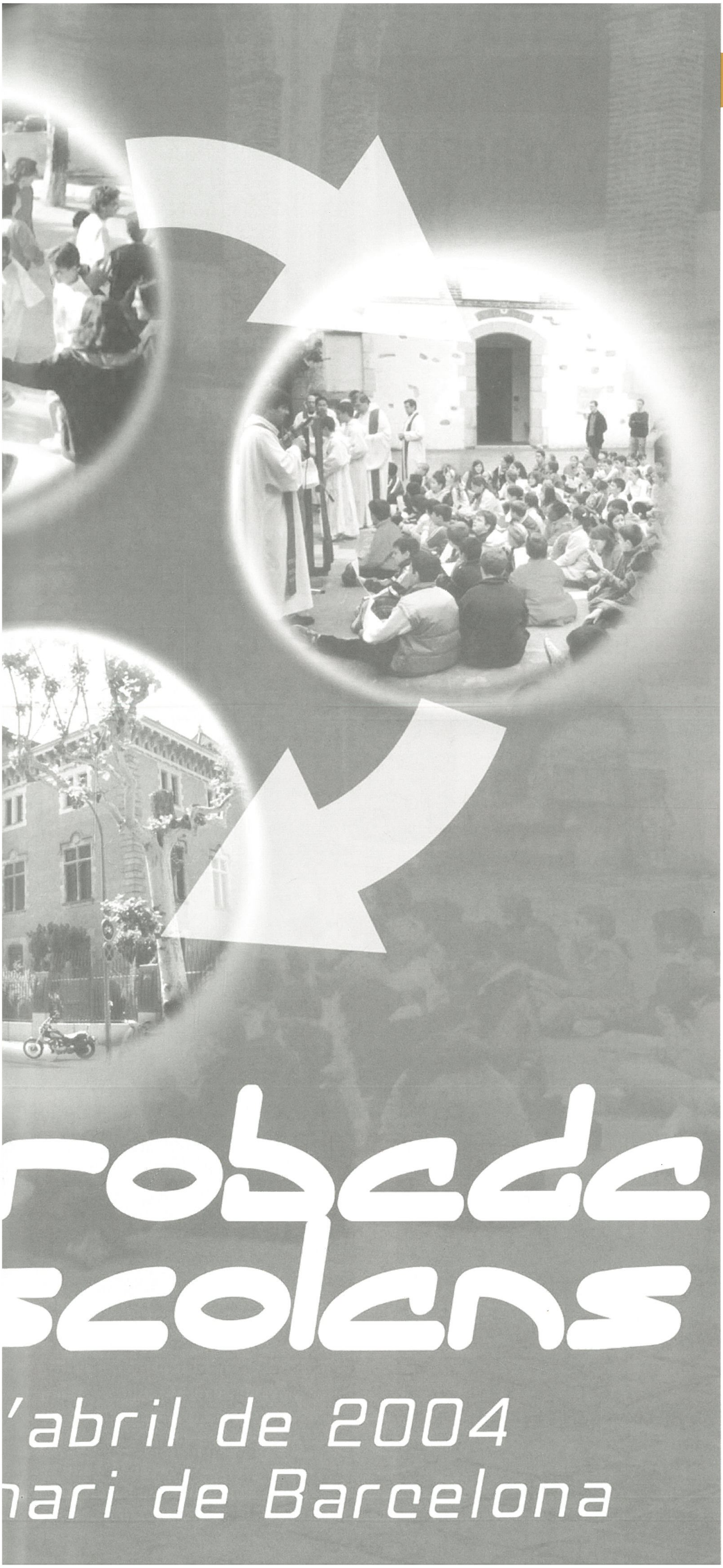

XI TROBADA D'ESCOLANS

La propera Trobada d´Escolans ja té data i indret. Serà el dissabte 24 d´abril i tindrà lloc al mateix recinte del Seminari Conciliar de Barcelona. Enguany es cumpleix l´onzena edició d´una celebració que comença a tenir ja la seva pròpia tradició i arrelament i que, per a no poques parròquies, esdevé un sa costum portar els infants de l´Esplai a participar-hi. És per això que des d´aquestes línies ja us agraïm, doncs, el vostre desig de gaudir d´una jornada festiva i on els protagonistes són únicament els infants.

Organitzada pel Seminari Menor, esdevé una ocasió excel.lent per aquells nois que contacten per primera vegada amb nosaltres i que desconeixien del tot punt la seva existència. No en poques ocasions hi ha nois que expressen el desig de mantenir d´una o altra manera la relació amb el Seminari.

Si bé l´objectiu principal és que hi participin aquells infants que fan el servei d´ajudar el prevere en les celebracions litúrgiques, la Trobada s´obre a tots aquells nens i nenes que d´una manera o altra ajuden en les Eucaristies parroquials de la diòcesi. Per tant, no hi ha una edat específica ni una edat mínima i màxima, però evidentment va dirigida més aviat a la franja d´edat dels adolescents i, més en concret, els que estudien Educació Secundària Obligatoria i els darrers cursos de Primària.

Aquest serà l´horari previst:

10h30: Benvinguda i presentació de la Trobada.
11h: Inici de les activitats lúdi ques.
13h: Celebració de l´Eucaristia.
14h: dinar. Cadascú se'l porta.
15h15: preparació de l´espectacle de la tarda.
15h30: espectacle infantil.
16h30: comiat.

Us agrairíem que les parròquies que teniu decidit participar a la Trobada, ens aviseu bé per telèfon (**934517432**) com per email (**seminarimenormontalegre@yahoo.es**), indicant-nos la parròquia i el nombre aproximat de participants. Ens serà molt útil.

Moltes gràcies!!

SANTA AGNÈS, VERGE I MÀRTIR

Santa Agnès és una comunitat viva situada al barri de Sant Gervasi de Barcelona, amb una història particular. Va néixer en el temps del Dr. Modrego, a l'any 1947, tot i que abans ja hi havia una comunitat de monges clarisses: el Monestir de Santa Maria de Jerusalem. Les monges van marxar buscant paratges més tranquils per poder portar la seva vida comunitària de pregària, ja que cada cop es trobaven més encerclades per la gran ciutat, i d'aquesta manera es van poder comprar el temple i els terrenys on s'aixequen ara la rectoria i els locals parroquials. Durant la Guerra Civil, la cripta del monestir va ser utilitzada com a presó, la famosa "Txeca" de S. Elies, on van ser martiritzats molts catòlics barcelonins per la seva fe, encapçalats pel seu Bisbe el Dr. Irurita.

Jo em dic Felip Simón, sóc seminarista de cinquè de Teologia, fill de Sabadell i col·laboro en aquesta parròquia des del setembre d'aquest any. Hi ha un bon equip de capellans que hi treballen amb moltes ganes, veient com Déu continua cridant, a joves i grans. Les circumstàncies de la vida són moltes i t'ajuden a veure que Déu es fa present de moltes maneres en la vida de l'home, i la tasca del capellà és la de ser-hi en aquells moments, per indicar el camí cap a Déu, el camí de retorn del fill pròdig cap al Pare que el rep ple de tendresa i perdó.

Imatge de santa Agnès

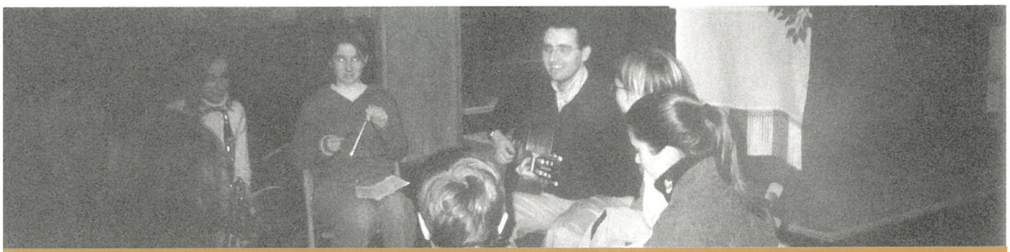
Amb l'Equip d'animació de la missa jove

L'equip de sacerdots de la parròquia està format, en primer lloc, pel Rector: Mn. Josep Ramon Pérez, que porta quasi una vida en aquesta Parròquia. Coneix a la majoria dels joves que venen per aquí, perquè els ha batejat o perquè ha casat els seus pares, o totes dues coses. Això és molt important ja que el Mossèn sempre és punt de referència per tants feligresos, que en diferents moments de la vida veuen en el pastor un pare que acull i dóna una paraula segons les necessitats de cadascú. Seguidament, Mn. Joan Martínez Porcell que compagina la missió, encomanada pel Sr. Cardenal, de Vicari Episcopal del Vallès Occidental amb la tasca a la parròquia; i finalment el P. Giovani Sandoval, prevere colombià de l'Arxidiòcesi d'Ibagué, que està estudiant actualment en l'Institut de Litúrgia de Barcelona. Tots tres viuen a la rectoria i participen activament en la pastoral de la parròquia: celebració de sagraments, acompanyament espiritual de persones i de grups (de pregària, matrimonis, familiars, "vida creixent"...), catequesi d'infants i d'adults, càritas, assistència als malats, guardaroba parroquial, diàlegs ecumènics i interreligiosos...És una gran riquesa per a mi, estar envoltat de capellans que tenen tanta experiència de vida i de pastoral, que t'ajuden a formar-te com a persona i com a futur sacerdot.

Les noves generacions no són com les velles, hem de tenir més creativitat

Tenim una gran sort i és la de tenir força jovent, que va creixent poc a poc, en número i en activitats dedicades a ells. El dissabte a la tarda, es troben en els locals de la parròquia l'Esplai Santa Agnès i els Escoltes. És una bona colla de monitors que intenten educar els infants en valors dins l'àmbit del lleure. Aquí la tasca del seminarista és estar amb ells, ajudant-los en tot el que necessitin, no només la di-

Façana principal de la parròquia

Visita del Sr. Cardenal a la parròquia

Celebració dominical a santa Agnès

Amb els monitors de l'esplai

mensió estrictament espiritual, sinó també la humana, la d'amistat.

Des del curs passat es va enfocar la missa dels diumenges al vespre pels joves. Intentem que sigui dinàmica, feta amb un esperit jove. Hi ha un grup de guitarristes que creix cada dia i que volen engrescar a tots aquells que venen a tafanejar perquè s'hi quedin. També organitzem pregàries de Taizé un cop al mes per tal de què sigui una oportunitat per posar-nos cara a cara amb Déu en el silenci del cor. Per a molts és un moment únic per poder i per aprendre a pregar, sobretot pels joves, tant influenciats per la cultura de la imatge i del soroll.

Tenim locals (A.P.S.I.) i moltes iniciatives, també estem oberts a possibles suggeriments i noves activitats que feligresos i veïns creguin interessants o necessaris tant per a la comunitat parroquial com pel barri. Algunes ja han començat (Casal d'avis, coral, biblioteca, classes d'anglès, etc), i d'altres les portarem a terme el curs vinent si Déu vol.

Alguns diuen que no és fàcil treballar amb els joves, i potser és veritat; però això no ha de ser un obstacle per nosaltres sinó un repte. Les noves generacions no són com les velles, hem de tenir més creativitat, noves situacions també exigeix noves solucions. Hem de demanar al Senyor inventiva, originals amb la riquesa de sempre, com ho van saber fer Don Bosco i Sant Felip Neri.

Felip Simón Muñoz
5è de Teologia

Moment de la celebració eucarística que presidí el Sr. Cardenal en la seva visita

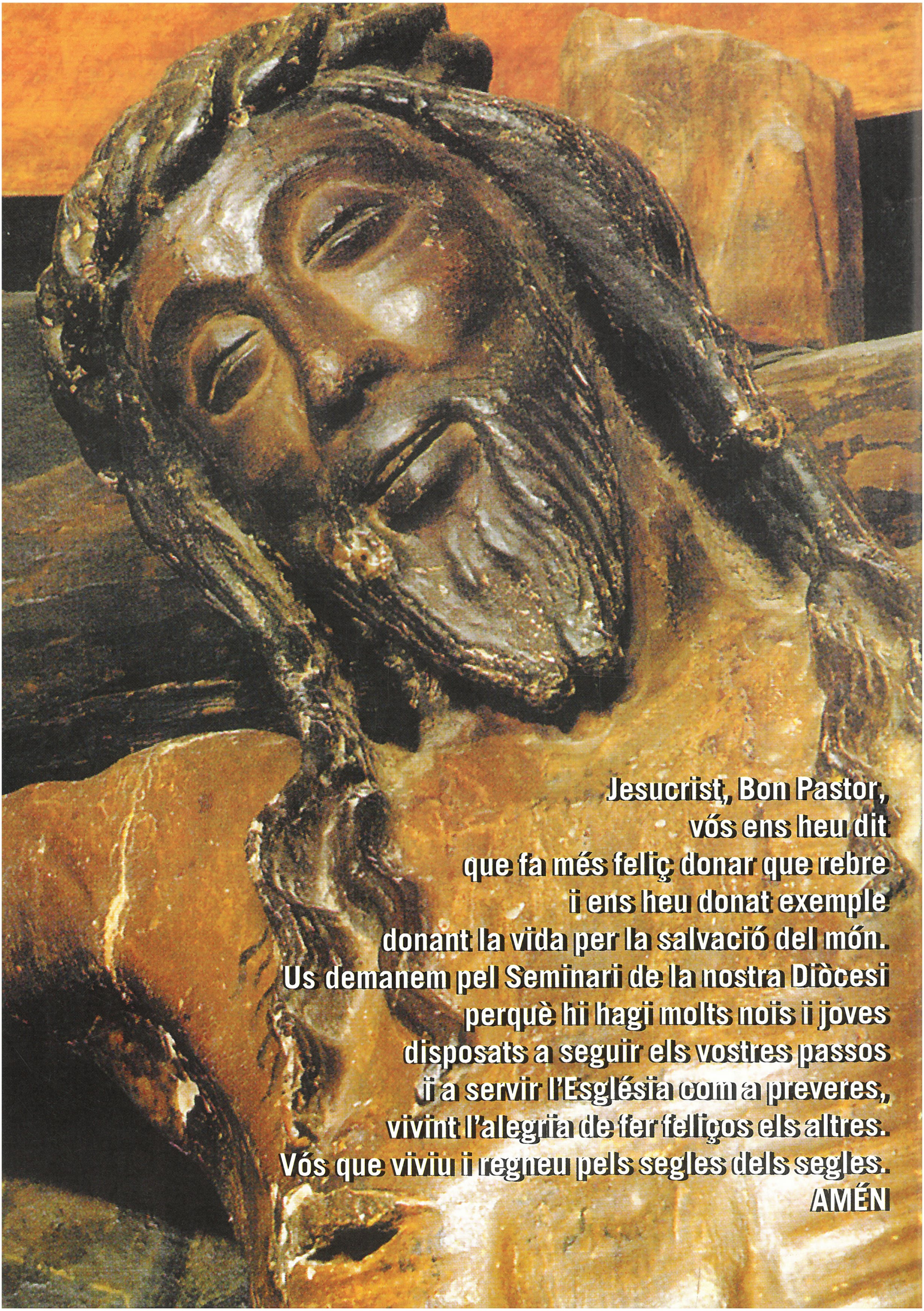

Jesucrist, Bon Pastor,
vós ens heu dit
que fa més feliç donar que rebre
i ens heu donat exemple
donant la vida per la salvació del món.
Us demanem pel Seminari de la nostra Diòcesi
perquè hi hagi molts nois i joves
disposats a seguir els vostres passos
i a servir l'Església com a preveres,
vivint l'alegria de fer feliços els altres.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.
AMÉN